

0

Odvážný postoj studentů po celé zemi vzdor genocidě je doprovázen téměř úplným zatemněním jejich hlasu. Jejich slova jsou ta, která potřebujeme slyšet nejvíce.

Strangelove 2024 — by Mr. Fish

NEW YORK CITY: Sedím na požárním schodišti přes ulici od Kolumbijské univerzity se třemi organizátory protestu Kolumbijské univerzity v Gaze. To je noc. Newyorská policie, umístěná uvnitř i vně bran kampusu, umístila kampus do uzamčení. Ulice blokují barikády. Nikdo, pokud nebydlí v koleji v kampusu, nemá povolen vstup. Obležení znamená, že studenti nemohou chodit do třídy. Studenti nemohou chodit do knihovny. Studenti nemohou vstupovat do laboratoří. Studenti nemohou navštěvovat univerzitní zdravotnické služby. Studenti se nemohou dostat do ateliérů na praxi. Studenti se nemohou účastnit přednášek. Studenti nemohou chodit přes trávníky kampusu. Univerzita se stejně jako během pandemie Covid stáhla do světa obrazovek, kde jsou studenti izolováni ve svých pokojích.

Univerzitní budovy jsou z velké části prázdné. Cesty kampusu byly opuštěné. Columbia je Potěmkinova univerzita, hřiště pro firemní administrátory. Prezidentka tasenými univerzity – britsko-egyptská baronka, která si vybudovala kariéru v institucích jako Bank of England, Světová banka a Mezinárodní měnový fond – zavolala policii v pořádkové výstroji s zbraněmi, aby vyklidila tábor školy a násilně vystěhovala studenty, kteří obsadili školní areál a zbili a zatkli více než 100 z nich. Byli zatčeni za „zločinný neoprávněný vstup“ do jejich vlastního areálu.

Tito administrátoři požadují, stejně jako všichni, kdo řídí podnikové systémy moci, naprostou poslušnost. Nesouhlasit. Svoboda projevu. Kritická myšlenka. Morální pohoršení. Ty nemají na našich univerzitách s korporátními smlouvami místo.

Všechny systémy totalitarismu, včetně korporátní totality, deformují vzdělávání v odbornou přípravu, kde se studenti učí, co si mají myslet, nikoli jak myslet. Oceňovány jsou pouze dovednosti a odborné znalosti požadované podnikovým státem. Zánik humanitních oborů a transformace velkých výzkumných univerzit na korporátní a odborná učiliště ministerstva obrany s velkým důrazem na vědu, techniku, inženýrství a matematiku tento posun ilustruje. Studenti, kteří naruší Potěmkinovu univerzitu, kteří se odváží myslet sami za sebe, čelí bití , suspendování , zatčení a vyločení .

Mandaríni, kteří řídí Kolumbijské a další univerzity, korporativisté, kteří mají platy ve stovkách tisíc dolarů, dohlíží na akademické plantáže. Chovají se ke svému špatně placenému vedlejšímu učiteli, který často postrádá zdravotní pojištění a dávky, jako k nevolníkům. Otrocky slouží zájmům bohatých dárců a korporací. Jsou chráněni soukromou bezpečností. Opovrhují studenty, kteří jsou nuceni za své vzdělání těžce zadlužovat, kteří jsou nekonformní, vzdorují svým lénam a poukazují na svou spoluúčast na genocidě.

Columbia University, s dotací 13,64 miliardy dolarů, účtuje studentům za účast téměř 90 000 dolarů ročně. Studentům však není dovoleno vznést námitky proti genocidě z jejich daní a školného, nebo když jsou jejich platby za školné použity k tomu, aby byli spolu s příznivci fakulty napadeni a posláni do vězení. Jsou, jak řekl Joe Biden, členy „nenávislných skupin“. Jsou to – jak řekl vůdce senátní většiny Chuck Schumer o těch, kteří obsadili Hamilton Hall v Kolumbii – přejmenovali ji na Hind Hall na počest šestileté palestinské dívky Hind Rajab , která byla zavražděna izraelskými silami poté, co strávila 12 let. dní uvězněná v autě se svými šesti mrtvými příbuznými — zapojená do „bezpráví“.

Během útoku desítek policistů na obsazenou halu byl jeden student zbit do bezvědomí, několik bylo zbito a posláno do nemocnice a vystřelil policista uvnitř haly . Nadměrné použití síly je ospravedlněno lží, že protest řídí vnější infiltrátoři a agitátoři. Jak protesty pokračují a budou pokračovat, toto použití síly se stane drakoničtějším.

„Univerzita je místem akumulace kapitálu,“ říká Sara Wexler, doktorandka filozofie, sedící s dalšími dvěma studenty na požárním schodišti. „Máme miliardové dotace, které jsou napojeny na Izrael a obranné společnosti. Jsme nuceni čelit faktu, že univerzity nejsou demokratické. Máte správní radu a investory, kteří skutečně činí rozhodnutí. I když studenti mají hlasy, které říkají, že chtějí divestice, a fakulta chce diveest, ve skutečnosti nemáme žádnou moc, protože mohou zavolat NYPD.“

Panuje železné odhodlání vládnoucích institucí, včetně médií, přesunout vyprávění od genocidy v Gaze k výhrůžkám židovským studentům a antisemitismu. Hněv, který demonstranti cítí na novináře, zejména na zpravodajské organizace jako CNN a The New York Times, je intenzivní a oprávněný.

„Jsem německo-polský Žid,“ říká Wexler. “Moje příjmení je Wexler.” Je to jidiš pro výrobce peněz, výměník peněz. Bez ohledu na to, kolikrát lidem říkám, že jsem Žid, jsem stále označen za antisemitu. Je to k vzteku. Bylo nám řečeno, že potřebujeme stát, který je založen na etnickém původu v 21. století, a to je jediný způsob, jak mohou být Židé v bezpečí. Ale je skutečně na Británii, Americe a dalších imperialistických státech, aby byly na Blízkém východě přítomny. Nechápu, proč lidé stále věří tomuto příběhu. Nemá smysl mít místo pro Židy, které vyžaduje, aby ostatní lidé trpěli a umírali.

Viděl jsem tento útok na univerzity a svobodu projevu již dříve. Viděl jsem to v Chile Augusta Pinocheta, vojenské diktatuře v Salvadoru v Guatemale pod vedením Riose Montta a během mého zpravodajství o vojenských režimech v Argentině, Peru, Bolívii, Sýrii, Iráku a Alžírsku.

Columbia University se svými zamčenými branami, řadami policejních křižníků, řadami kovových barikád hlubokých tři a čtyři, hejny uniformovaných policistů a soukromých bezpečnostních složek nevypadá jinak. Nevypadá jinak, protože se neliší.

Vítejte v naší korporátní diktatuře.

Kakofonie ulic New Yorku podtrhuje náš rozhovor. Tito studenti vědí, co riskují. Vědí, proti čemu stojí.

Studentští aktivisté čekali měsíce, než postavili tábory. Opakovaně se snažili, aby byl jejich hlas vyslyšen a jejich obavy byly vyřešeny. Ale byli odmítnuti, ignorováni a obtěžováni. V listopadu studenti předložili univerzitě petici požadující odprodej izraelských korporací, které genocidu usnadňují. Nikdo se neobtěžoval odpovědět.

Demonstranti snášejí neustálé týrání. 25. dubna, během plavby na kolumbijském seniorském člunu, si muslimští studenti a ti, kteří byli označeni jako podporující protesty, polili alkoholem na hlavy a oblečení zesměšňujícími sionisty. V lednu bývalí izraelští vojáci studující na Columbiu použili sprej na skunk k napadení studentů na schodech knihovny Lowe. Univerzita pod velkým tlakem poté, co byli útočníci identifikováni, uvedla, že zakázala bývalým vojákům vstup do kampusu, ale jiní studenti hlásili, že jednoho z mužů nedávno v kampusu viděli. Když se židovští studenti v táboře pokusili připravit si jídlo v košer kuchyni v Židovském teologickém semináři, byli uraženi sionisty, kteří byli v budově. K sionistickým protidemonstrantům se na akademické půdě připojil zakladatel bílé nadvlády Proud Boys. Studentům byly zveřejněny na Kanárské misi jejich osobní údaje a jejich tváře se nacházely na stranách nákladních aut kroužících kolem kampusu a odsuzovaly je jako antisemity.

Tyto útoky se opakují na jiných univerzitách, včetně UCLA, kde maskovaní sionisté vypouštěli krysy a házeli ohňostroje do tábora a vysílali zvuk plačících dětí – něco, co izraelská armáda dělá, aby vylákala Palestince v Gaze z úkrytu, aby je zabila. Sionistický dav

ozbrojený pepřem a medvědíím sprejem násilně zaútočil , na demonstranty zatímco policie a ochranka kampusu pasivně přihlížela a odmítala je zatknout.

„Na galavečeru General Studies, což je jedna z vysokoškolských škol, která má velkou populaci bývalých vojáků IDF, bylo nejméně osm studentů v keffiyeh fyzicky a slovně obtěžováno studenty identifikovanými jako bývalí IDF a Izraelci,“ řekl Cameron Jones, a druhák se specializací na urbanistiku a kdo je Žid, říká mi.

„Studentům se hebrejsky říkalo ‚děvka‘ a ‚děvka‘. Někteří byli nazýváni teroristy a bylo jim řečeno, aby se vrátili do Gazy. Mnoho z obtěžovaných studentů byli Arabové, některým byly utrženy keffije a svrženy na zem. Několik studentů v keffiyehs bylo chyceno a tlačeno. Židovský student nosící keffiyeh byl proklet v hebrejštině a později udeřen pěstí do obličeje. Další student byl kopnut. Akce skončila poté, co desítky studentů zazpívaly izraelskou hymnu, někteří z nich odhodili studenty v keffiyeh. Po kampusu mě pronásledovali jednotlivci, proklínali mě a křičeli na mě obscénnosti.“

Univerzita odmítla napomenout ty, kteří narušili galavečer, i když byli identifikováni jednotlivci, kteří útoky provedli.

Univerzity najaly lidi, jako je Cas Holloway, v současnosti provozní ředitel v Columbii, který byl náměstkem starosty pro operace pod vedením Michaela Bloombergu. Holloway údajně dohlížel na policejní vyklízení tábora Occupy v parku Zuccotti. To je druh odbornosti, po které univerzity prahnou.

V Kolumbii organizátoři studentů po masovém zatýkání a vystěhování z jejich tábora a Hind Hall vyzvali k celouniverzitní stávce ze strany fakulty, zaměstnanců a studentů. Columbia zrušila své univerzitní široké zahájení.

Jsem v kampusu Princetonské univerzity. Je po večerních modlitbách a 17 studentů, kteří zahájili hladovku, sedí společně, mnozí zabalení do příkrývek.

Zatímco univerzity stupňují svá represe, demonstranti stupňují svou reakci. Studenti v Princetonu pořádali v průběhu října a listopadu shromáždění a vycházky, které vyvrcholily protestem v Radě komunity Princetonské univerzity, složené z administrátorů, studentů, zaměstnanců, děkanů a prezidenta. Při každém protestu se setkali se zdí mlčení.

Studenti z Princetonu se po vzoru v Kolumbii rozhodli zřídit stanový tábor 25. dubna a vydali soubor požadavků vyzývajících univerzitu, aby se „zbavila Izraele a oddělila se od něj“. Ale když dorazili časně ráno do svých zastávek a také na místo před Firestone Library, které doufali využít pro tábořiště, setkali se s desítkami kampusových policistů a policistů z Princetonu, kteří byli upozorněni. Studenti narychlo obsadili další místo v kampusu, McCosh Courtyard. Dva studenti byli okamžitě zatčeni, vystěhováni ze svého studentského bydlení a byl jim zakázán vstup do kampusu. Policie donutila zbývající studenty sundat stany.

Demonstranti v táboře spali pod širým nebem, i když prší.

Ironií, kterou studenti neztratili, jsou kolem kampusu Princetonu posety masivní stany postavené na víkendové setkání, kde absolventi vypijí velké množství alkoholu a oblékají se do křiklavých šatů se školními barvami oranžové a černé. Demonstranti do nich mají zakázán vstup.

Třináct studentů z Princetonu obsadilo Clio Hall 29. dubna. Byli stejně jako jejich protějšky v Kolumbii zatčeni a nyní je jim zakázán vstup do kampusu. Asi 200 studentů solidárně obklíčilo Clio Hall, když okupační studenty odváděla policie. Když je policie zpracovávala, zatčení studenti zazpívali černý duchovní Roll Jordan Roll a změnili slova na „Někteří říkají, že John byl baptista, někteří říkají, že John byl Palestinec, ale já říkám, že John byl kazatel Boží a moje bible to také říká.“

Hladovkáři , kteří 3. května zahájili dietu obsahující pouze tekutiny, vydali toto prohlášení:

Solidarita v Gaze v Princetonu oznamuje zahájení hladovky v rámci solidarity s miliony Palestinců v Gaze, kteří trpí pod neustálým obležením ze strany státu Izrael. Izraelská okupace záměrně zablokovala přístup k základním životním potřebám pro dva miliony obyvatel Gazy. Od oznámení izraelského ministra obrany z 9. října o zákazu vstupu potravin, paliva a elektřiny do pásma Gazy Izrael systematicky brání a omezuje přístup k životně důležité pomoci pro Palestince v Gaze, dokonce záměrně ničí stávající ornou půdu. 18. března generální tajemník OSN prohlásil, že „Toto je nejvyšší počet lidí, kteří čelí katastrofálnímu hladu, jaký kdy integrovaný systém klasifikace potravinové bezpečnosti zaznamenal. K výrobě chleba byli Gazané nuceni používat krmivo pro zvířata jako mouku. Aby o ramadánu přerušili půst, byli Gazané nuceni připravovat jídla z trávy. 97 % vody v Gaze je od října 2021 považováno za nepitnou a byli nuceni pít špinavou slanou vodu, aby přežili. Důsledky tohoto bezprecedentního hladomoru vytvořeného a udržovaného Izraelem budou devastovat děti v Gaze na další generace a nelze je dále tolerovat. Zahájili jsme hladovku, abychom byli solidární s lidem v Gaze. Čerpáme z tradice palestinských politických vězňů, kteří od roku 1968 drželi v izraelských věznicích hladovku pouze se slanou vodou. Naše hladovka je reakcí na odmítnutí administrativy zapojit se do našich požadavků na oddělení a odstoupení od Izraele. Odmítáme být umlčeni zastrašovací a represivní taktikou vedení univerzity. Bojujeme spolu v solidaritě s lidem Palestiny. Zavazujeme svá těla k jejich osvobození. Účastníci hladovky se zdrží veškerého jídla a pití kromě vody, dokud nebudou splněny následující požadavky:

- Setkejte se se studenty a prodiskutujte požadavky na zveřejnění, odprodej a úplný akademický a kulturní bojkot Izraele.
- Poskytnout úplnou amnestii všem trestním a disciplinárním obviněním pro účastníky pokojného sit-in.
- Zrušit všechny zákazy a vystěhování studentů na univerzitě.

Univerzita a svět musí uznat, že se odmítáme podílet na genocidě a podnikneme veškerá nezbytná opatření, abychom tuto realitu změnili. Naše hladovka, i když malá ve srovnání s přetrvávajícím utrpením palestinského lidu, symbolizuje naši neochvějnou oddanost spravedlnosti a solidaritě.

Prezident univerzity Christopher Eisgruber se setkal s hladovkáři – první setkání vedení školy s demonstranty od 7. října – ale jejich požadavky odmítl.

„Tohle je pravděpodobně to nejdůležitější, co jsem tu udělal,“ říká Anya Khan, studentka z Princetonu, která drží hladovku a jejíž rodina pochází z Bangladéše. „Pokud jsme na stupnici od jedné do 10, je to 10. Od začátku tábora jsem se snažil stát se lepším člověkem.“ Máme pilíře víry. Jednou z nich je sunna, což je modlitba. To je místo, kde se trénujete, abyste se stali lepším člověkem. Je to spojeno s spiritualitou. To je něco, na co jsem během svého působení v Princetonu více zdůrazňoval. Je tu ještě jeden aspekt víry. Zakat. Znamená to charitu, ale můžete to číst obecněji jako spravedlnost... ekonomická spravedlnost a sociální spravedlnost. Sám trénuji, ale k čemu? Toto tábořiště není jen o pokusu kultivovat, očistit své srdce, abych se pokusil stát se lepším člověkem, ale o snaze stát za spravedlností a aktivně používat tyto dovednosti, které se učím přikazovat, co cítím, že je správné a zakazovat, co považuji za špatné, postavit se za utlačované lidi na celém světě.“

Sedí s koleny nataženými před sebou. Má na sobě modré tepláky s nápisem Looney Tunes a má zasnubní prsten, který se tak často třpytí ve světle. V bangladéšské historii kolonialismu, vyvlastňování a genocidy vidí zkušenost Palestinců.

“Mým lidem bylo odebráno tolik,“ říká. „Neměli jsme čas ani zdroje na to, abychom se vzpamatovali z hrozných časů, kterými jsme prošli. Nejenže moji lidé prošli genocidou v roce 1971, ale byli jsme také obětí rozdělení, ke kterému došlo v roce 1947, a poté občanských sporů mezi Západním a Východním Pákistánem ve čtyřicátých, padesátých a šedesátých letech. Zlobí mě to. Pokud bychom nebyli kolonizováni Brity v průběhu osmnáctého, devatenáctého a dvacátého století a pokud bychom nebyli okupováni, měli bychom čas na rozvoj a vytvoření prosperující společnosti. Teď se potácíme, protože nám toho bylo tolik vzato. To není fér.“

Nepřátelství univerzity zradikalizovalo studenty, kteří vidí, jak se univerzitní administrátoři pokoušejí uklidnit vnější tlaky od bohatých dárců, výrobců zbraní a izraelské lobby, místo aby se zabývali vnitřní

realitou nenásilných protestů a genocidy.

“Administrativa se nestará o blaho, zdraví nebo bezpečnost svých studentů,” říká Khan. “Snažili jsme se dostat ven alespoň stany v noci.” Protože držíme 24hodinový tekutý půst, nic nejíme, naše těla pracují přesčas, aby zůstala odolná. Náš imunitní systém není tak silný. Přesto nám univerzita říká, že nemůžeme stavět stany, abychom se v noci chránili před chladem a větry. Je to pro mě odporné. Cítím mnohem větší fyzickou slabost. Moje bolesti hlavy jsou horší. Nyní není možné ani vylézt po schodech. Uvědomil jsem si, že za posledních sedm měsíců je to, čemu Gazané čelí, milionkrát horší. Nemůžete pochopit jejich těžkou situaci, dokud nezažijete takový druh hladovění, jaký zažívají oni, i když já nezažívám zvěrstva, která zažívají oni.“

Hladovkáři se sice na sociálních sítích dočkali velké podpory, ale také se stali terčem výhrůžek smrti a nenávistných zpráv od konzervativních influencerů. „Dávám jim 10 hodin, než zavolají DoorDash,“ napsal někdo na X. „Proč se nevzdají vody, nezajímá je Palestina? Pojd', vzdej se vody!“ další přečtený příspěvek. „Dokážou také zadržet dech? Ptá se na přítele,“ četl další . “Dobře, takže jsem slyšel, že tento víkend bude v Princetonu spousta grilování, pojdme také vynést spoustu vepřových produktů, abychom to ukázali těmto muslimům!” někdo zveřejnil.

V kampusu se malé skupinky protidemonstrantů, mnozí z ultraortodoxního Chabad House , posmívají demonstrantům a křičí „Džihádisté!“ nebo “Líbí se mi tvůj teroristický šátek!”

“Je děsivé vidět tisíce a tisíce lidí, kteří si přejí naši smrt a doufají, že budeme hladovět a zemřít,” řekl Khan tiše. „Ve videu s tiskovou zprávou jsem měl na sobě masku. Jeden z vtipnějších komentářů, který jsem dostal, byl: ‘Páni, vsadím se, že ta kočka napravo má za tou maskou kýčovité zuby.’ Je to směšné. Další četl: ‘Vsadím se, že

ta kočka napravo použila svůj Dyson Supersonic, než přišla na tiskovou zprávu.' Dyson Supersonic je opravdu drahý fén. Upřímně, jediné, co jsem z toho dostal, bylo, že mi slušely vlasy, takže děkuji!“

David Chmielewski, senior, jehož rodiče jsou Poláci a jehož rodinu internovali v nacistických táborech smrti, je muslimský konvertita. Jeho návštěvy v koncentračních táborech v Polsku, včetně Osvětimi, mu výrazně pomohly uvědomit si schopnost lidského zla. Toto zlo vidí v genocidě v Gaze. Vidí stejnou lhostejnost a podporu, která charakterizovala nacistické Německo. “Nikdy více,” říká, znamená nikdy více pro všechny.

„Od genocidy se univerzitě nepodařilo oslovit arabské studenty, muslimské studenty a palestinské studenty, aby nabídli podporu,“ říká mi. “Univerzita prohlašuje, že se zavázala k rozmanitosti, rovnosti a začlenění, ale necítíme, že sem patříme.”

“V naší islámské tradici nám naši proroci říkají, že když jedna část ummy, národa věřících, cítí bolest, cítíme bolest všichni,” říká. „To pro nás musí být důležitá motivace. Ale druhá část je, že islám nám dává povinnost usilovat o spravedlnost bez ohledu na to, za koho usilujeme. Je spousta Palestinců, kteří nejsou muslimové, ale my bojujeme za osvobození všech Palestinců. Muslimové se postaví za problémy, které nejsou specificky muslimské. Byli tam muslimové, kteří byli zapojeni do boje proti apartheidu v Jižní Africe. Do hnutí za občanská práva byli zapojeni muslimové. Čerpáme z nich inspiraci.”

“Je to krásný mezináboženský boj,” říká. „Včera jsme postavili plachtu, kde jsme se modlili. Měli jsme lidi, kteří dělali skupinové recitace Koránu. Na stejné plachtě měli židovští studenti svou šabatovou bohoslužbu. V neděli jsme měli křesťanské bohoslužby v táboře . Snažíme se dát vizi světa, který chceme vybudovat, svět po apartheidu. Nereagujeme jen na izraelský apartheid, snažíme se vybudovat vlastní vizi toho, jak by společnost vypadala. To je to, co

vidíte, když máte lidi, kteří přednášejí Korán nebo čtou šabatové bohoslužby na stejné plachtě, to je druh světa, který chceme vybudovat.“

„Byli jsme zobrazováni jako lidé, kteří způsobují, že se cítí nebezpečně,“ říká. „Byli jsme vnímáni jako hrozba.“ Součástí motivace pro hladovku je objasnění toho, že nejsme lidé, kteří nikoho znebezpečují. Univerzita nás činí nebezpečnými. Nejsou ochotni se s námi setkat a my jsme ochotni hladovět. Kdo způsobuje nebezpečnost? Existuje pokrytectví ohledně toho, jak nás zobrazují. Jsme vykreslováni jako násilníci, když jsou to univerzity, kdo volá policii na pokojné demonstranty. Jsme vykreslováni jako narušující vše kolem nás, ale to, z čeho čerpáme, jsou tradice, které jsou zásadní pro americkou politickou kulturu. Čerpáme z tradic sit-inů, hladovek a mírových táborů. Palestiňští političtí vězni drželi po desetiletí hladovky. Hladovka se vrací k dekoloniálním bojům před tím, k Indii, Irsku, k boji proti apartheidu v Jižní Africe.

„Osvobození Palestiny je příčinou osvobození člověka,“ pokračuje. „Palestina je v dnešním světě, kromě Spojených států, nejviditelnějším příkladem kolonialismu osadníků. Boj proti sionistické okupaci je sionisty jak ve Spojených státech, tak v Izraeli přesně vnímán jako jakýsi poslední umírající výdech imperialismu. Snaží se to držet. Proto je to děsivé. Osvobození Palestiny by znamenalo radikálně odlišný svět, svět, který posouvá minulé vykořisťování a nespravedlnost. To je důvod, proč tolik lidí, kteří nejsou Palestinci, nejsou Arabové a nejsou muslimové, tolik investuje do tohoto boje. Vidí jeho význam.“

„V kvantové mechanice existuje myšlenka nelokality,“ říká Areeq Hasan, senior, který bude příští rok dělat doktorát z aplikované fyziky na Stanfordu, který je také součástí hladovky. „I když jsem na míle a míle daleko od lidí v Palestině, cítím se s nimi hluboce zapletený stejným způsobem, jako jsou zapletené elektrony, se kterými pracuji ve své laboratoři. Jak řekl David, tato myšlenka, že společenství věřících je jedno tělo, a pokud jedna část těla bolí, bolí to celé, je

naší odpovědností snažit se tuto bolest zmírnit. Pokud uděláme krok zpět a podíváme se na tento kompozitní systém, vyvíjí se v dokonalé jednotě, i když tomu nerozumíme, protože máme přístup pouze k jednomu jeho malému kousku. Existuje hluboká základní spravedlnost, kterou možná neuznáváme, ale existuje, když se podíváme na neutěšenou situaci palestinského lidu.

S prorokem je spojena tradice,“ říká. “Když jste viděli, že se stala nespravedlnost, měli byste se ji pokusit změnit svými rukama.” Pokud to nemůžete změnit rukama, měli byste to zkusit upravit jazykem. Měl bys o tom mluvit. Pokud to nedokážete, měli byste alespoň cítit tu nespravedlnost ve svém srdci. Tato hladovka, tento tábor, všechno, co tady jako studenti děláme, je můj způsob, jak se to snažím realizovat a snažím se to zavést do svého života.“

Strávejte čas se studenty na protestech a uslyšíte příběhy o odhalení, zjevení. V lexikonu křesťanství se tomu říká momenty milosti. Tyto zkušenosti, tyto okamžiky milosti jsou neviditelným motorem protestních hnutí.

Když bylo Oscaru Lloydovi, juniorovi z Kolumbie, který studoval kognitivní vědu a filozofii, asi osm let, navštívil se svou rodinou rezervaci Pine Ridge v Jižní Dakotě.

„Viděl jsem obrovský rozdíl mezi obrovským památníkem v bitvě u Little Bighorn ve srovnání s malým dřevěným nápisem u masakru u Wounded Knee,“ říká a srovnává četné pomníky oslavující v roce 1876 porážku americké 7. kavalérie u Little Big Horn k masakru 250 až 300 původních Američanů, z nichž polovinu tvořily ženy a děti, v roce 1890 ve Wounded Knee. „Byl jsem šokován, že historie může mít dvě strany, že jednu stranu lze vyprávět a na druhou úplně zapomenout. Toto je příběh Palestiny.“

Sara Ryave, postgraduální studentka na Princetonu, strávila rok v Izraeli studiem na Pardes Institute of Jewish Studies, nekonfesijní ješivě. Setkala se tváří v tvář apartheidu. Poté, co obsadila Clio Hall,

je vyloučena z kampusu.

“Během toho roku jsem viděla věci, na které nikdy nezapomenu,” řekla. „Strávil jsem čas na Západním břehu Jordánu a v komunitách na jihu Hebron Hills. Viděl jsem každodenní realitu apartheidu. Pokud je nehledáte, nevšimnete si jich. Ale jakmile to uděláte, pokud budete chtít, je to jasné. To mě k tomu předurčilo. Každý den jsem viděl lidi, kteří žijí pod policejními a vojenskými hrozbami IDF, jejichž životy jsou kvůli osadníkům nesnesitelné.“

Když byl Hasan ve čtvrté třídě, pamatuje si, jak jeho matka sedmadvacátého nekontrolovatelně plakala ^{čt} noc během ramadánu, obzvláště svatého dne známého jako The Night of Power . V tuto noc jsou modlitby tradičně vyslyšeny.

„Mám velmi živou paměť, jak jsem v noci stál v modlitbě vedle své matky,“ říká. „Moje matka plakala. Nikdy v životě jsem ji neviděl tak plakat. Pamatuji si to tak živě. Zeptal jsem se jí, proč pláče. Řekla mi, že plakala kvůli všem lidem, kteří na celém světě trpí. A mezi nimi si umím představit, že přitahovala k srdci lidí v Palestině. V té chvíli svého života jsem nerozuměl systémům útlaku. Ale pochopil jsem, že jsem nikdy předtím neviděl svou matku v takové bolesti. Nechtěl jsem, aby měla takovou bolest. Moje sestra a já, když jsme viděly naši matku v tak velké bolesti, jsme začaly také plakat. Emoce byly té noci tak silné. Myslím, že jsem v životě takhle nebrečel. To bylo poprvé, co jsem si ve světě uvědomil utrpení, konkrétně systémy útlaku, i když jsem jeho různým rozměrům skutečně porozuměl až mnohem později. Tehdy moje srdce navázalo spojení s těžkou situací palestinského lidu.“

Helen Wainaina, doktorandka v angličtině, která obsadila Clio Hall v Princetonu a je vyloučena z kampusu, se narodila v Jižní Africe. Do svých 10 let žila v Tanzanii a poté se s rodinou přestěhovala do Houstonu.

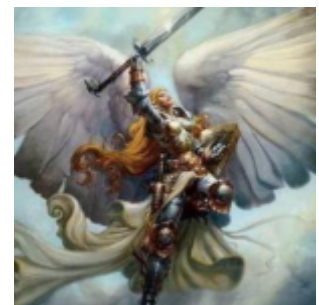
“Myslím na své rodiče a jejich cesty do Afriky a nakonec opuštění afrického kontinentu,” říká. „Mám konflikt, že skončili v USA, kdyby se věci během postkoloniálních hnutí vyvíjely jinak, nepohnuli by se. Byli bychom schopni žít, vyrůstat a studovat tam, kde jsme byli. Vždy jsem měl pocit, že to byla hluboká nespravedlnost. Jsem vděčný, že moji rodiče udělali vše, aby nás sem dostali, ale pamatuji si, že když jsem dostal občanku, byl jsem velmi našťvaný. Neměl jsem co říct. Přál bych si, aby byl svět orientován jinak, abychom sem nemuseli chodit, aby se skutečně zhmotnily postkoloniální sny lidí, kteří na těchto hnutích pracovali.“

Protestní hnutí – která se rozšířila po celém světě – nejsou postavena na jediném problému apartheidu v Izraeli nebo jeho genocidy proti Palestincům. Jsou postaveny na vědomí, že starý světový řád, řád kolonialismu osadníků, západního imperialismu a militarismu využívaný zeměmi na globálním severu k ovládnutí globálního jihu, musí skončit. Odsuzují hromadění přírodních zdrojů a bohatství průmyslovými národy ve světě klesajících výnosů. Tyto protesty jsou postaveny na vizi světa rovnosti, důstojnosti a nezávislosti. Tato vize a závazek k ní způsobí, že toto hnutí bude nejen těžké porazit, ale předznamenává širší boj nad rámec genocidy v Gaze.

Genocida probudila spícího obra. Modleme se, aby obr zvítězil.

About The Author

0

Continue Reading

[Previous Vtipy s duchovním přesahem. Zasmějte se a poučte se](#)

